AZ EURÓPAI PARLAMENT (EU) 2020/1939 ÁLLÁSFOGLALÁSA

(2020. május 14.)

a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete (EIGE) 2018. évi pénzügyi évre vonatkozó költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről szóló határozat szerves részét képező megjegyzésekkel

AZ EURÓPAI PARLAMENT,

— tekintettel a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete 2018. évi pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről szóló határozatára,

— tekintettel eljárási szabályzata 100. cikkére és V. mellékletére,

— tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére,

— tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére (A9-0058/2020),

A. mivel bevételi és kiadási kimutatása [1] szerint a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézete (a továbbiakban: az intézet) 2018. évi pénzügyi évre vonatkozó végleges költségvetése 7 981 001,45 EUR volt, ami 2017-hez képest 3,34 %-os növekedést jelent; mivel az intézet költségvetése teljes egészében az uniós költségvetésből származik [2];

B. mivel a Számvevőszék az intézet 2018. évi pénzügyi évről vonatkozó éves beszámolójáról készített jelentésében (a továbbiakban: a számvevőszéki jelentés) megállapítja, hogy kellő mértékben megbizonyosodott az intézet éves beszámolójának megbízhatóságáról, valamint arról, hogy az annak alapjául szolgáló ügyletek jogszerűek és szabályszerűek;

Költségvetési és pénzgazdálkodás

1. elismeréssel jegyzi meg, hogy a 2018. évi pénzügyi év során folytatott költségvetés-ellenőrzési erőfeszítések eredményeképpen a költségvetés végrehajtási aránya 99,38 % volt, ami 2017-hez képest 0,46 %-os növekedést jelent; megjegyzi, hogy a kifizetési előirányzatok végrehajtási aránya 81,15 %-os volt, ami az előző évhez képest 0,20 %-os növekedést jelent;

Teljesítmény

2. megjegyzi, hogy az intézet bizonyos fő teljesítménymutatókat alkalmaz az operatív célkitűzésekkel, illetve a pénzügyi és humán erőforrások kezelésével kapcsolatban a tevékenységei által nyújtott hozzáadott érték mérésére és költségvetési gazdálkodásának javítására; megjegyzi továbbá, hogy az intézet teljesítette az egységes programozási dokumentum tevékenységeinek 98,80 %-át;

3. megjegyzi, hogy az intézet elnökölte a bel- és igazságügyi ügynökségek hálózatát, és koordinálta az ügynökségek közötti rendszeres tájékoztatást és információmegosztást; megjegyzi, hogy 2018 végén az intézet más ügynökségekkel együtt megállapodott abban, hogy feltárja a fokozott ügynökségközi együttműködés lehetőségeit a harmadik országokkal közös kapacitásépítési projektek végrehajtása terén; elismerését fejezi ki ezen együttműködésért, amely követendő példa más ügynökségek számára; ösztönzi az intézetet, hogy törekedjen további és szélesebb körű együttműködésre az uniós ügynökségekkel; ösztönzi az intézetet, hogy kezdeményezzen megbeszéléseket az egymást átfedő feladatok tekintetében az erőforrás-megosztás lehetőségeiről a hasonló tevékenységet folytató ügynökségekkel;

4. felszólítja a Bizottságot, hogy készítsen megvalósíthatósági tanulmányt az Európai Unió Alapjogi Ügynökségével (a továbbiakban: FRA) közös szinergiák lehetőségének értékeléséről, amennyiben nem kerül sor teljes mértékű összevonásukra; felhívja a Bizottságot e két lehetőség értékelésére: az intézet áthelyezése a FRA székhelyére, Bécsbe, illetve a FRA székhelyének áthelyezése az intézet székhelyére, Vilniusba; megjegyzi, hogy ez a lépés azt jelentené, hogy megosztják a vállalati és támogatási szolgáltatásokat, a közös helyszínek kezelését, valamint az IKT, a távközlés és az internetalapú infrastruktúrákat, ily módon hatalmas összegeket takarítva meg, amelyeket az intézet és a FRA további finanszírozására lehetne fordítani;

5. ösztönzi az intézetet, hogy hajtsa végre a Számvevőszék ajánlásait;

6. ösztönzi az intézetet, hogy folytassa szolgáltatásai digitalizálását;

[1] HL C 128., 2019.4.5., 16. o.
[2] HL C 128., 2019.4.5., 18. o.

7. emlékeztet arra, hogy az intézetet azért hozták létre, hogy hozzájáruljon és erősítse a nemek közötti egyenlőség előmozdítását az Unióban, többek között a nemek közötti egyenlőségnek az összes lényeges uniós szakpolitikában és a kapcsolódó nemzeti politikákban történő érvényesítése, a nemi hovatartozáson alapuló megkülönböztetés elleni küzdelem, valamint az uniós polgárok nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos tudatosságának növelése révén;

8. üdvözli az intézet és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság (a továbbiakban: FEMM) közötti folyamatos együttműködést, üdvözli továbbá az intézet hozzájárulását a FEMM bizottság folyamatos erőfeszítéseihez, többek között a nemek közötti digitális szakadék, a munka és a magánélet közötti egyensúly, a nemek közötti bérszakadék és a nyugdíjak terén a nemek között fennálló egyenlőtlenségek, a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezés, a nők elleni erőszakkal szembeni küzdelem, a nők egészsége, ideértve a szexuális és reprodukciós egészséget és jogokat is, a nők jogai, valamint a nemek közötti egyenlőség szempontját figyelembe vevő parlamenti eszköz kidolgozása terén; megjegyzi, hogy az intézet értékes hozzájárulást tud nyújtani a Parlament valamennyi bizottsága számára annak érdekében, hogy horizontálisan jobban integrálják a nemi dimenziót az uniós szakpolitikai döntéshozatalba, valamint hogy a szakpolitikákban és fellépésekben jobban érvényesíteni lehessen a nemek közötti egyenlőség szempontját, például más bizottságok számára képzések és adatok biztosítása révén;

9. tudomásul veszi a 2019–2021 közötti időszakra vonatkozó új tudásmenedzsment- és kommunikációs stratégiát, amelynek célja a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó érdekelt felek bevonása és az intézet kommunikációs csatornáinak figyelemmel kísérése;

10. határozottan támogatja az intézet munkáját, amely tanulmányok és kutatások révén lehetővé teszi, hogy a FEMM bizottság megkapja a munkája megfelelő elvégzéséhez elengedhetetlen kiváló minőségű, hivatalos és objektív adatokat;

11. üdvözli az intézet által 2018-ban elért eredményeket, és kéri, hogy 2020-tól kezdődően évente frissítse a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó 2017. évi mutatót (a továbbiakban: a mutató); kéri több módszertani eszköz kidolgozását a nemek közötti egyenlőség valamennyi szakpolitikában és fellépésben való érvényesítésének jobb biztosítása érdekében;

12. kitart amellett, hogy az intézet mint az Unió nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó szakértői központja fontos szerepet tölt be az isztambuli egyezmény végrehajtásának figyelemmel kísérésében;

13. aggodalmának ad hangot a korábbi kölcsönzött munkavállalók követelései, valamint a Vilnius Városi Kerületi Bíróság és a Vilniusi Regionális Bíróság ítélete miatt; egyértelmű felvételi eljárás alkalmazására szólít fel, és kéri az intézetet, hogy hozzon intézkedéseket a helyzet megoldására;

Személyzeti politika

14. megállapítja, hogy 2018. december 31-én a létszámterv végrehajtása 100 %-os szintet ért el: az uniós költségvetés értelmében engedélyezett 27 ideiglenes alkalmazotti álláshelyből (2017-ben 27 engedélyezett álláshely) 27-re neveztek ki ideiglenes alkalmazottat; megjegyzi, hogy ezen felül 14 szerződéses alkalmazott és négy kirendelt nemzeti szakértő dolgozott az intézetben 2018-ban;

15. tudomásul veszi a Vilnius Városi Kerületi Bíróság 2019. februári ítéletét, amely igazat adott az intézet öt korábbi alkalmazottjának, akik azzal vádolták az intézetet, hogy az öt éven keresztül kihasználta az „ideiglenes alkalmazott” státuszt, hogy kevesebbet fizessen nekik, mint a hosszú távon alkalmazott személyzetnek; felszólítja a Bizottságot, hogy végezzen átfogó elemzést arról, hogy az ügynökségek – és maga az intézet is – miképpen alkalmazzák személyzetüket, és tájékoztassa a mentesítési hatóságot az elemzés végeredményéről;

16. megjegyzi, hogy a számvevőszéki jelentés szerint a 2008/104/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ([3]) szereplő egyik fő kötelezettség és a litván munkaügyi törvény értelmében a kölcsönzött munkaerőt ugyanolyan alkalmazási feltételek mellett kell foglalkoztatni, mint a közvetlenül a szolgáltatást igénybe vevő vállalkozás által foglalkoztatottakat; megjegyzi azonban, hogy a szerződések nem írták elő kifejezetten a munkaerő-kölcsönző cégek számára e feltételek betartását, és nincs bizonyíték arra, hogy maga az intézet összehasonlította volna a saját alkalmazottai és a kölcsönzött munkaerő alkalmazási feltételeit, ami perekhez vezet és hírnévkockázatot vet fel; felhívja az intézetet, hogy vizsgálja meg a kölcsönzött munkaerő munkakörülményeit, és biztosítsa, hogy azok összhangban legyenek az uniós és a tagállami munkaügyi törvényi rendelkezésekkel;

17. aggodalommal jegyzi meg a férfiak (7 tag) és a nők (23 tag) egyenlőtlen igazgatótanácsi részvételét;

18. megjegyzi, hogy az intézet álláshirdetéseit saját weboldalán és a közösségi médiában teszi közzé, az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO) weboldalán azonban nem;

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 2008/104/EK irányelve (2008. november 19.) a munkaerő-kölcsönzés keretében történő munkavégzésről (HL L 327., 2008.12.5., 9. o.).

Közbeszerzés

19. aggodalommal jegyzi meg, hogy 2017 végén az intézet alperesként szerepelt négy, összesen három közbeszerzési eljáráshoz kapcsolódó perben, mivel a sikertelen pályázók pert indítottak ellene az Európai Unió Bíróságán (a továbbiakban: a Bíróság); megjegyzi, hogy 2018-ban a Bíróság a négyből két ügyben ítéletet hozott, amelyben elutasította a kérelmezők kereseteit és megállapította, hogy az intézet nem tehető felelőssé, a másik két, ugyanahhoz az odaítélési döntéshez és szerződéshez kapcsolódó ügyben pedig 2019-ben hirdetett ítéletet; megjegyzi, hogy az intézet válasza szerint az intézet továbbfejlesztette közbeszerzési eljárásait, hogy minimálisra csökkentse a sikertelen ajánlattevők esetleges elégedetlenségének és a jövőbeli jogi ügyeknek a kockázatát;

Az összeférhetetlenség megelőzése, kezelése és az átláthatóság

20. tudomásul veszi az intézetnek az átláthatóság, az összeférhetetlenségek megelőzése és kezelése, valamint a visszaélést bejelentő személyek védelmének biztosítására irányuló meglévő intézkedéseit és folyamatos erőfeszítéseit; üdvözli, hogy az intézet felső vezetésének tagjai közzétették önéletrajzaikat az intézet honlapján;

Belső ellenőrzés

21. megjegyzi, hogy a Belső Ellenőrzési Szolgálat által az érdekelt felek kezelésére és a külső kommunikációra vonatkozóan 2017. október 17-én kiadott végleges ellenőrzési jelentés nem tárt fel kritikus vagy nagyon fontos kérdéseket; megjegyzi azonban, hogy az ellenőrzési jelentés számos területen – többek között a tudásmenedzsment és kommunikációs stratégia, a fő teljesítménymutatók, a nyomon követés és a jelentéstétel, az érdekelt felek főbb projektjeinek irányítása és a külső kommunikáció terén – további javításokat javasolt; megjegyzi, hogy az intézet cselekvési tervet dolgozott ki a 2017–2018-ban végrehajtandó valamennyi ajánlásra és részajánlásra vonatkozóan, és hogy több részajánlást hajtottak végre 2017-ben, a többit pedig 2018-ban;

22. tudomásul veszi az intézet arra irányuló erőfeszítéseit, hogy költséghatékony és környezetbarát munkahelyet biztosítson; megállapítja, hogy bár az intézet nem rendelkezik a szén-dioxid-kibocsátás csökkentésére vagy ellentételezésére irányuló konkrét intézkedésekkel, e célból részt vesz találkozókon, konzultációkon és előadásokon, és kerékpárparkolókkal is rendelkezik;

23. felhívja az intézetet, hogy összpontosítson kutatási eredményeinek a nyilvánosság körében történő terjesztésére, és a közösségi médián és más médiaorgánumokon keresztül szólítsa meg a nyilvánosságot;

24. a mentesítő határozatot kísérő horizontális jellegű egyéb észrevételei tekintetében utal az ügynökségek teljesítményéről, pénzgazdálkodásáról és ellenőrzéséről szóló, 2020. május 14-i állásfoglalására ([4]).

([4]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0121.